

δένδρον ἐλαίας προερχόμενον ἀπὸ γροθάρει 10, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Γαργαλ.) : "Ἐχω καμινὰ δεκαριὰ γροθολιές, τί λάδι καρτερῆς νὰ βγάλω! Συνών. φντὰδα.

γροθαροελίτσα ἡ, ἀμάρτ. γροθολίτσα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθαροελιά, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γροθολιά, ὡς ὑποκορ.

Μικρὸν νεαρὸν δένδρον ἐλαίας προελθὼν ἀπὸ μεταφυτευθὲν γροθάρει, τὸ ὅπ. βλ. : "Ἐχω 'ς τὸ φράμα καμινὰ 'κοσαριὰ γροθολίτσες (φράμα = κτῆμα πεφραγμένον).

γροθαρομάντρα ἡ, Πελοπν. (Ἀναβρυτ. Ἀνώγ. Θουρ. Καμίν. Ξηροκ. Παλαιοχ. Χωσιάρ.) γροθαρομάδρα Πελοπν. (Ἀνδρούς. Βερεστ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Λεῦκτρ. Μάν.) γροθαρομάδρα Πελοπν. (Ἄνω Ἀστέρι. Ἄρν. Γέρμ. Ζελίν. Λεῦκτρ. Λίμπερδ. Μάν. Οἷτυλ. Πάν. Πετρίν. Πλάτσ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ μάντρα.

Κτῆμα πεφραγμένον εἰς τὸ ὅποιον καλλιεργοῦνται γροθάρια πρὸς μεταφύτευσιν, φυτώριον ἐλαίων ἐνθ' ἄν. : Γρέμισε ὁ τοίχος τῆς γροθαρομάδρας· βῆτσε ἡ γίδα 'ς τὴν γροθαρομάδρα καὶ τὴν ἐρήμαξε Πελοπν. (Οἷτυλ.) "Ἐβαλε κανεῖς γροθαρομάδρα φέτος; Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Συνών. γροθαρομαντριά, γροθαρομάντρι, γροθαροπερίβολο, περιβόλι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθαρομάδρα Πελοπν. (Κίτ.)

γροθαρομαντριά ἡ, ἀμάρτ. γροθαρομαδρέα Πελοπν. (Λεῦκτρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθαρομάντρα.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γροθαρομάντρι τό, Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 515 Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 273 γροθαρομάδρι Πελοπν. (Χωσιάρ.) γροθομάντρι Πελοπν. (Ὀλυμπ. Φιγάλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ μάντρι.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν., ἐνθα καὶ συνών.

γροθαροπάλουκο τό, Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 517.

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ παλούκι.

Γροθί 4, τὸ ὅπ. βλ.

γροθαροπερίβολο τό, Πελοπν. (Καρδαμ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ περιβόλι.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γρόθαρος ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρος.

Μεγάλη γροθιά : Σήκωσε τὸ γρόθαρό του νὰ δόνε ξεμουτσουιάση τὸν ἄδρωπο (νὰ ξεμουτσουιάση = νὰ κτυπήσῃ κατὰ πρόσωπον, νὰ διαρρήξῃ τὴν ρῖνα).

γροθαρωτὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθάρει καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός.

Ὁ ἐκ γροθάρει προελθὼν, κυρίως ἐπὶ ἐλαίων προελθουσῶν ἐκ μεταφυτεύσεως γροθάρει, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. : Οἱ γερολιές βγάνουνε πλειότερο λάδι ἀπὸ τίς γροθαρωτὲς Ξεχώρ.

γροθί τό, Κύθηρ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν. Ὀλυμπ. Φιγάλ.)

— Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 517 γροθ-θί Χίος (Βέσ.) γροθί Τσακων.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. γρόθος.

1) Μικρὸς γρόνθος Τσακων. : "Ἐα, π' ἐμοζάτ' σερε ἐκιού, πῆ ντ' ἐντοῦτσε μὲ τὸ γροθί (ἔλα, ποῦ ἐπόνεσες ἐσὺ ποῦ σὲ ἐκτύπησε μὲ τὴν γροθίτσα του). 2) Μέρος τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, πιθανῶς ἐκ τῆς ὁμοιότητος αὐτοῦ πρὸς γρόνθον Χίος (Βέσ.) 3) Γροθάρει 3, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τσακων. : "Ἐρριξε ἓνα γροθί γέννημα 'ς τὴν κόττες Κίτ. "Ἐνα γροθί κόκκουνε μ' ἐδοῦτσε, ποῖ νὰ σ' πρωτοφάη (μὴ γροθίτσα, χουφτίτσα κουκκιά μου ἔδωσε, ποιὸς νὰ πρωτοφάη) Τσακων. Κάρατσε ἓνα γροθί κζίσα (ἐζήτησε μία χουφτίτσα κριθάρι) αὐτόθ. 4) Γροθάρει 10, τὸ ὅπ. βλ., Κύθηρ. Πελοπν. (Ὀλυμπ. Φιγάλ.) — Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ., ἐνθ' ἄν. : "Ἐπιασε καὶ γρόμισε τὸ χωράφι γροθιά, γιὰ νὰ κάμῃ ἐλιές Ὀλυμπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθιά τά, Πελοπν. (Ἡλ.)

γροθιά ἡ, γροθέα Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Ξεχώρ.) Τσακων. (Βάτικ.) γροθ-θέα Εὐβ. (Κύμ.) Κάμπ. (Ἑλυμπ.) γροθέ Κρήτ. (Ἀποκόρ. Ρέθυμν. Σφακ. κ.ά.) γροθ-θέ Ἰκαρ. γροθέα Πελοπν. (Μάν.) γροθία Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γουρθέα Πόντ. (Σινώπ.) γουρθέα Πόντ. (Ἰνέπ.) γροθία Ζάκ. Μέγαρ. Τσακων. (Σαπουνακ.) γροθία Καλαβρ. (Μπόβ.) γροθία Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.) γροθ-τία Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γροθία Τσακων. (Χαβουτσ.) γροθία Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γροθία κοιν. γροθ-θιά Κίμωλ. Μεγίστ. Χίος (Πισπιλ.) γροθ-θιά Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροθκιά Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.) Κῶς (Καρδάμ.) γροθθιά Ρόδ. γροθκιά Κύπρ. γροχτιά Κύπρ. γροκτιά Κύπρ. γροχκιά Κύπρ. γροθθιά Σύμ. γροθ-τία Χίος (Καρδάμ.) γροθ-τία Ρόδ. γροκιά Κύπρ. γροχιά Καππ. (Μισθ.) γροφιά Ἰθάκ. γροθ-θιά Ἡπ. (Δρόβιαν.) γροθιά Πελοπν. (Λίμπερδ. Οἷτυλ.) γροθιά Μακεδ. (Πεντάλοφ.) γλοθιά Χίος (Καρδάμ.) γλοθιά Κάσ. σγροθιά Πελοπν. (Καλάμ.) γουουθιά Σαμοθρ. βροθιά Βιθυν. (Κίος) βροθ-θιά Σύμ. δροθκιά Κύπρ. δροχκιά Κύπρ. δροχτιά Κύπρ. δροχκιά Κύπρ. δροχιά Θράκ. (Μάλ-γαρ.) γροθ-εά Ἰμβρ. Μακεδ. (Μεσορ. Ριζώμ.) γροθθιά σύνθηθ. βορ. ιδιωμ. γροθ-θιά Λυκ. (Λιβύσσ.) βροθ-θιά Λυκ. (Λιβύσσ.) γροθιά Θράκ. (Σουφλ.) γουρθιά Μακεδ. γουρ-εά Α. Ρουμελ. (Βοδεν.) γουρ-εά Μακεδ. Πόντ. (Σινώπ.) γουρ-εά Μακεδ. (Σιτοχ.) γούρθα Πόντ. (Ἄμισ.) γούρθα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γουρθέα Τσακων. (Χαβουτσ.) γουρτία Τσακων. (Χαβουτσ.) γροχιά τό, Καππ. (Φλογ.) γροθιά Καππ. (Φλογ.) γροχιά Καππ. (Φλογ.)

Τὸ Βυζαντ. γροθιά, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά. Διὰ τὸν τύπ. γροθέα πβ. τὸ Βυζαντ. γροθ-εά εἰς Διγεν. Ἀκρίτ. στίχ. 697 (ἐκδ. Π. Καλονάρ., τ. 2, σ. 156) «τοὺς μὲν γροθ-εάς ἐκρουεν τοὺς ἄλλους σφοντυλέας». Ὁ τύπ. γροθθία καὶ εἰς Δουκ. καὶ Μεοῦρσ., οἱ δὲ τύπ. γοθ-εά καὶ γοθ-εά πιθανῶς κατὰ τὸ χούφτα.

1) Γρόνθος, πυγμή, ἡ συγκεκλεισμένη παλάμη τῆς χειρὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Σινώπ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) : Κάνε τὸ χέρι σου γροθιά Ἀθῆν. Σφίξε τὴν γροθιά σου αὐτόθ. Μῆλο σὰ γροθιά αὐτόθ. "Ἐχει χουφτὴν γροθιά Μακεδ. (Βόλβ.) Σφίξε τὴν χεῖρα σου, κάμε τὴν γροθέ Κρήτ. || Φρ. Σφίγγω τὴν γροθιά μου (ἀπειλῶ) πολλὰ. Δείχνω τὴν γροθιά μου (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) ἐνιαχ. "Ὅσον τζ' ἔ-

δειξεν τὴν γροθιάν του, ἀπὸν φέει φέει οὐλ-λοι τους Κύπρ. Εἶναι μιὰ γροθιά (ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ ζώου, βραχύσωμος, κοντός, μικρὸς τὸ ἀνάστημα) ἐνιαχ. Νιὰ γροθιά γ'ρουν' εἶναι αὐτὸ Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μαξενόσαδε μιὰ γροθιά (πολὺ κοντὰ ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον) Πελοπν. (Λάλ.) "Ὅσο ἡ γροθιά σου, τόσο ἡ καρδιά σου (ὁ ἔχων μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν πυγμὴν εἶναι γενναῖος) Πελοπν. (Λάστ.) || Παροιμ. Ἡδρεν ἡ γροθιά τὴν ἄλλη γροθιά (ἡδρεν ὁ κακὸς τὸν ὁμοῖόν του) Κεφαλλ. "Εἴς γροθιά, τρῶς ἀπὶδ' (ὁ ἰσχυρὸς ἐπιτυγχάνει τὸ ἐπιδιωκόμενον) Στερελλ. ('Αχυρ.) Συνών. γ ρ ὁ θ ο ς 1. 2) Σιδηροῦν, συνήθως ἡμικυκλικὸν ὄργανον τῶν κακοποιῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου περιβάλλεται ἡ πυγμὴ συνήθως τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου καταφέρονται ἰσχυρὰ κτυπήματα 'Αθῆν. Πειρ. — Λεξ. Δημητρ.: Σέρνει διαρκῶς ἀπάνω του μιὰ γροθιά σιδερένια 'Αθῆν. 3) Τὸ ἄνω ἀπεστρογγυλωμένον ἄκρον ἐκατέρας τῶν δύο βάσεων τοῦ μαγγανίου, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται ὁ ἄξων, ὁ διερχόμενος διὰ τοῦ πηνίου, περὶ τὸ ὁποῖον τυλίσσεται τὸ νῆμα Θεσσ. Στερελλ. Συνών. π α λ λ η κ ἄ ρ ι. 4) Τὸ διὰ τῆς πυγμῆς, τῆς γροθιάς κτύπημα κοιν. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. (Μισθ. Φλογ.) Πόντ. ('Ινέπ. Σινώπ.) Τσακων. (Βάτικ. Μέλαν. Σαπουνακ. Χαβουτσ.): Τοῦ 'δωκε δὴ γροθιές 'ς τὸ στομάχι 'Αθῆν. Θὰ σοῦ φέρω μιὰ γροθιά, ποὺ θὰ 'στράφουν τὰ μάτια σου Μέγαρ. Τοῦ ἄναψε δύο γροθιές 'ς τὰ μηλίγια Πελοπν. (Οἷτυλ.) Θὰ ζέ κουτουπώσου γροθιές καὶ θὰ ζέ κάμον τουλούμι 'ς τὸ ξύλο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τοῦ 'παιξε μιὰ γροθὴ Κρήτ. Τὸν ἄρκεψε 'ς τὶς βροθιές Βιθυν. (Κίος). Μὲ τὴ βρώτη γροθὴ τὸν ἄφησε σέκο Πελοπν. (Ξεχώρ.) Τοῦν ἔδουκε μιὰ γροθιά κὶ τοῦ 'σπασι τοὺ κατῶν' (= τὴν κάτω σιαγόνα) Μακεδ. Θεμώνου κὶ 'ν κρούου καμποσις γροθιές 'ς τοῦ κιφάλ' Μακεδ. (Κοζ.) "Εδωκέν του μιὰν κογκιάν μὲ τὴν γροθιάν του τζαὶ ἔρριψεν τὸν κάτω (κογκιάν = ὄθησιν, σπρώξιμον) Κύπρ. (Πεδουλ.) Δῶτδε νι μὰ γροθία 'ς τὰν τσεφάλα σι (τοῦ ἔδωκε μιὰ γροθιά στὸ κεφάλι) Χαβουτσ. "Αν τσι κρούισκεν ἓνα γροχτὰ (ἄν ἐκτύπα μιὰν γροθιάν) Μισθ. Τίτικο γροθιάν δὲν ἔφαγα (τέτοια γροθιά) Σινώπ. Δίνω σε ἓνα γροθιά καὶ βγάλω τὸ ψ'ή σ' (σοῦ δίνω μιὰ γροθιά καὶ βγάλω τὴν ψυχὴ σου) Φλογ. Μὰ γροθία 'μα ντῶσ', μάνι βγάλ' τα ψούχα σ' ἀπ' τὸν κόλε (μιὰ γροθιά ἅμα τοῦ δώσω, θὰ βγάλω τὴν ψυχὴν σου ἀπ' τὸν κόλο) Χαβουτσ. "Η καμήλα ἦταν φάδασμα γιὰ νὰ τὸ φάῃ τὸ παιδί, ἀλλὰ τὴ χτύπησε αὐτὸς μιὰ δροχιά 'ς τὸ σβέγκο (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. (Μάλγαρ.) Τὸ στοίχημά μου ἐνι τοῦτο, εἶπεν ὁ Γιάσος, ἐάν, εἰς τὴν πρώτην δροχίαν ἐπάνω εἰς τοὺς νώμους, χάσης με εἰς τὴν γῆν, νὰ ἦσαν ἀφέντης μου, εἰδεμή, νὰ εἶμαι ἐγὼ ἀφέντης σου Κύπρ. Τοῦ στέκει ζ-ζαμγέονδα γροθιέ (τοῦ τραυάει γροθιές) Χωρίο Ροχούδ. Μὲ τὸ χέρι κλειμένο σοῦ ταυρῶ μιὰ γροθ-τία Μπόβ. Τοῦ σηκών-νει μιὰ γροθ-τία καὶ τὸν ἔρις-σε ἀπάνω-τε ἂν d' ἄλλογο (τοῦ σήκωσε μιὰ γροθιά καὶ τὸν ἔρριξε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ ἄλλογο) Βουν. || Φρ. Θὰ σὲ γεμίσω γροθιές (ἐπὶ ἀπειλῆς) Σῦρ. "Επαιξαν τὶς γροθιές (συνεπλάκησαν) 'Αθῆν. Πελοπν. (Μεσσην.) Τοῦν δῶκα γροθιά π' τοῦν πῆγι καπνός (τὸν ἐκτύπησαν πολλάκις διὰ τῶν γρόνθων) Λέσβ. Τὸν ἔδιωξε μὲ τὶς γροθιές (τὸν ἀπέπεμψεν σκαιῶς) Λεξ. Βυζ. Συνών. φρ. Τὸν ἔδιωξε μὲ τὶς κλοτσιές. Πβ. τὸ ἀρχ. πύξ λάξ. || Παροιμ. Βαράει γροθιά 'ς τὸ μαχαίρι (ἐπὶ τῶν ματαίως καὶ ἐπικινδύνως ἀντιτασσομένων εἰς τὸν ἰσχυρότερόν των) κοιν.

Βάρει τοῦ μαχαιριοῦ γροθιά, νὰ ἰδῇς πωὸς θὰ πονέσῃ (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Πελοπν. ('Αργ.) 'Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ. ἄ.

Βάρει γροθιές τοῦ μαχαιριοῦ, βάρει κλοτσιές τοῦ τοίχου (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Κεφαλλ. || "Ασμ.

Χτυπᾷ τοῦ τοίχου τρεῖς γροθὺς τσαὶ πόρταν 'ἐν ἡρώσκει, γροθιάν τοῦ τοίχου ἔδωκεν, ἂν-ροῖξαν πέντε πόρτες Κύπρ.

Τσεῖνος ἐκαλοπαῖναν τον, τσεῖνος ἀρκοθωρεῖ τον τσαὶ μιὰν γροθιάν τοῦ ἔδωσε γιὰ νὰ τὸν δοτσημάσῃ αὐτόθ.

'Αγκιναριές καὶ μαλαθιές, | ἄμ μ' ἀρησιτῆς, θὰ φᾶς γροθιές

Χίος (Χαλλ.) Συνών. γ ρ ο θ ἰ δ ι 1, γ ρ ὁ θ ο ς 2, μ π ο υ ν ἱ ἄ, μ π ο υ ν ε λ ἱ ἄ. 5) Τὸ περιεχόμενον τῆς συγκεκλεισμένης παλάμης, ἡ ποσότης τὴν ὁποία δύναται νὰ χωρέσῃ αὕτη πολλαχ. καὶ Καππ. (Φλογ.) Τσακων. (Πραστ.): Μία γροθὴ ἀλεύρι Πελοπν. (Μάν.) "Ηβγαλα μία γροθ-θιά φύκια Κίμωλ. Δῶσε μία γροθ-θιά γέννημα - στάρι τοῦ γοττοῦνε νὰ φᾶσι (τοῦ γοττοῦνε = τῶν ὀρνίθων) Πελοπν. (Κίτ.) Μία γροθιά φύλλα Πελοπν. (Γέρμ.) Τιρέμμα δὲν ἔχω, ἔχω τὸ κροθιά μ' (δράμια δὲν ἔχω, ἔχω τὴ γροθιά μου) Φλογ. Τὸ κροθιά μ' μισὴ ὀκά 'ναι αὐτόθ. Συνών. γ ρ ὁ θ ο ς 3, χ ε ρ ἱ ἄ, φ ο ὕ χ τ α. β) Ποσότης ὅσῃν χωροῦν ἀμφότεραι αἱ παλάμαι συνηνωμέναι Λέσβ. 6) Μονὰς μετρήσεως Πελοπν. ('Αρν. Ζελίν.): Βάζουνε τὸ δικριάνι 'ς τὸ σωρὸ καὶ τὸ μετράνε χεριές χεριές, χοῦφτες, γροθιές Συνών. γ ρ ὁ θ ο ς 4. 7) Εἶδος παιδιᾶς Θεσσ. (Τσαγκαρ.)

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθιά Πελοπν. (Τριφυλ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθιάς Σῦρ.

γροθιάζω Θεσσ. Θράκ. (Τσανδ.) Καππ. ('Ανακ. Φλογ.) Κεφαλλ. Μῆλ. Νάξ. (Δαμαρ.) Πελοπν. (Γαργαλ.) — Α. Λασκαράτ., Ποιήμ., 102 Κλ. Δίπλα - Μαλάμου εἰς Ν. 'Εστ. 16(1934) 784 — Λεξ. Δημητρ. γροθιάζω Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροθιάζονε ἐνι Τσακων. (Πραστ. κ. ἄ.) γροθιάζου Στερελλ. ('Αχυρ.) χουρτᾶω Πόντ. ('Ινέπ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ο θ ἱ ἄ

1) Συγκλείων καὶ συσφίγγων τὴν παλάμην ποιῶ γρόνθον, πυγμὴν Θεσσ. Καππ. (Φλογ.) Κεφαλλ. — Α. Λασκαράτ., ἔνθ' ἂν.: Γρόθιασε τὸ χέρι σου Κεφαλλ. Ἐπροχωροῦσε μὲ γροθιασμένο τὸ χέρι του αὐτόθ. Γροθιάζω τὸ χέρι μου, γιὰ νὰ δείξω πὼς εἶμαι ἔτοιμος γιὰ καβγά αὐτόθ. Ἐγροθίασα τὰ δύο μου χέρια καὶ τοῦ τὰ 'δειχνα ἀπὸ μακριὰ αὐτόθ. Ἐκεῖνα γροθιάζονε τὰ χέρια Θεσσ. Τὰ 'δεναν γροθιασμένα μ' ἓνα πανί ὡς τὸ πρῶν (ἐνν. τὰ χέρια εἰς σχῆμα γρόνθου) Φλογ. || Ποίημ.

Τοῦ ξυλιάζονε τὰ χέρια γροθιασμένα ὡσάν τοῦ ἀφωρεσμένου μέσ' 'ς τὰ στήθια

Α. Λασκαράτ., ἔνθ' ἂν. 2) Κτυπῶ διὰ τῶν γρόνθων Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν.): Θὰ σὲ τσακώσω καὶ θὰ σὲ γροθιάσω Γαργαλ. Κάτσε φρόνιμα, γιατί θὰ σὲ γροθιάσω Κίτ. Συνών. γ ρ ο θ ἱ ἴ ω 1, γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ἱ ἴ ω, γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ, μ π ο υ ν ἱ ἄ ζ ω. β) Ζυμώνω διὰ τῶν γρόνθων Θράκ. (Τσανδ.) Νάξ. (Δαμαρ.) Πόντ. ('Ινέπ.) Στερελλ. ('Αχυρ.): Νὰ ἀνερμείζω τ' ἀλεύρι, νὰ τὸ γροθιάσω Δαμαρ. Ρίχνουμι χλιαρὸ νιρὸ 'ς τοῦ προνζύμ', τ' ἀνακατεύουμι μ' ἀλεύρ' κὶ τοῦ γροθιάζουμι 'Αχυρ. γ) Μεταφ., δίδω κτυπήματα ὡς διὰ τῶν γρόνθων Κλ. Δίπλα-Μαλάμου, ἔνθ' ἂν.: Σάν

